

Nasilje u porodici

Pod porodičnim nasiljem podrazumevamo napad bilo koje vrste verbalni, fizički, emocionalni, seksualni kao i aktivnu i pasivnu nebrigu koju vrši osoba ili osobe na nekoga iz porodice, bilo da su u braku ili rodbina, bilo da žive zajedno ili odvojeno, ili su razvedene. Trenutna međunarodna istraživanja pokazuju da je porodično nasilje globalni problem. Ono je prisutno kod pojedinaca bez obzira na starosnu dob i nacionalnost, društveno-ekonomski položaj, i u porodicama, bez obzira odrasli u religioznom ili nereligioznom domu. Pokazalo se da je postotak incidenata sličan u gradskim, prigradskim i seoskim zajednicama.

Nasilje u porodici vidi se na više načina. Na primer, ono može biti fizički napad na bračnog druga. Zlostavljanje su i emocionalni napadi kao verbalne pretnje, izlivi besa, omalovažavanje i nerealni zahtevi za savršenstvom. Ono može imati oblik fizičke prisile i nasilja u bračnim polnim odnosima ili pretnje nasiljem zastrašivajućim verbalnim ili neverbalnim ponašanjem. U njega ubrajamo rodoskrvnuće i zlostavljanje ili zanemarivanje maloletne dece od strane roditelja ili drugog staratelja, a koje dovodi do ozleda ili povreda. Nasilje nad starijima vidljivo je u fizičkom, psihološkom, seksualnom, verbalnom, materijalnom i zdravstvenom zlostavljanju ili nebrizi.

Biblija jasno pokazuje da je odlika hrišćanskih vernika kvalitet njihovih ljudskih odnosa u crkvi i porodici. U skladu sa Hristovim duhom je voleti i prihvatiti, ohrabriti i podizati druge, a ne zlostavljati ili potcenjivati jedan drugoga. Među Hristovim sledbenicima nema mesta tiraniji i zloupotrebi vlasti ili autoriteta. Podsticani ljubavlju prema Hristu, Njegovi učenici su pozvani da pokažu poštovanje prema drugima, da brinu za njihovu dobrobit, da muškarce i žene smatraju jednakima i da priznaju kako svako ima pravo na poštovanje i dostojanstvo. Zanemarimo li tako postupiti prema drugima znači povrediti njihovu ličnost i potceniti ljudska bića koja je Bog stvorio i otkupio.

Apostol Pavle govori o Crkvi kao "domaćima u veri"; ona funkcioniše kao proširena porodica i nudi prihvatanje, razumevanje i udobnost svima, a posebno povređenima i oštećenima. Sveto pismo prikazuje Crkvu kao porodicu u kojoj je moguće ostvariti lični i duhovni rast kad osećaji izdaje, odbacivanja i boli daju mesta osećajima oprostjenja, poverenja i zdravlja. Biblija govori i o ličnoj odgovornosti hrišćanina da sačuva hram svog tela od oskrvnjenja, zato što je mesto u kome nastava Bog.

Na žalost, porodičnog nasilja ima u mnogim hrišćanskim domovima. Ali preko njega ne možemo olako preći. Ono snažno utiče na život svih na koje se odnosi i često izaziva dugotrajna pogrešna shvatanja o Bogu, sebi i drugima.

Uverni smo da je Crkva dužna

1 . Brinuti za one koji pate od zlostavljanja u porodici i odgovoriti na njihove potrebe tako što će

a. Saslušati i prihvatiti one koji pate od zlostavljanja, pokazujući da ih voli i smatra valjanim i dragocenim osobama.

b. Ukazivati na nepravdu zlostavljanja i ustati u odbranu žrtava kako u zajednici vere tako i u društvu.

c. Osigurati službu brige i pomoći porodicama izloženima nasilju i zlostavljanju, nastojeći žrtvama i počiniteljima omogućiti savetovanje adventističkih stručnjaka, gde je to moguće, ili

drugih stručnih službi u društvenoj zajednici.

d. Podsticati obučavanje i osnivanje priznatih adventističkih stručnih službi kako za vernike crkve tako i za okolne društvene zajednice.

e. Ponuditi službu pomirenja kad pokajanje počinitelja omogućuje razmišljanje o oproštenju i obnovi odnosa. Pokajanje uvek obuhvata prihvatanje pune odgovornosti za učinjeno zlo, spremnost za naknadu u svakom mogućem pogledu i promenu u ponašanju kako bi se zlostavljanje uklonilo.

f. Usmeriti svetlost jevanđelja na prirodu odnosa između muža i žene, roditelja i deteta kao i druge prisne odnose, i omogućiti pojedincima i porodici da u svom životu zajedno rastu u skladu s Božjim idealima.

g. Čuvati se od izbjegavanja žrtava i počinitelja u porodici i crkvenoj zajednici, ali pritom nepopustljivo smatrati počinitelje odgovornima za učinjena nedela.

2. Osnažiti porodični život

a. Brigom za poučavanje o porodičnom životu, prožetim milosrđem, u koje je uključeno biblijsko razumevanje uzajamnosti, jednakosti i poštovanje neophodnog u hrišćanskim odnosima.

b. Boljim razumevanjem elemenata koji pridonose porodičnom nasilju.

c. Razvijanjem mogućnosti da se spreči zlostavljanje i nasilje te ponavljanje ciklusa što ga često vidimo u porodicama i nizu naraštaja.

d. Ispravljanjem nasleđenih verskih i kulturnih uverenja kojima se opravdava ili prikriva porodično nasilje. Na primer, iako Bog od roditelja očekuje da primene disciplinu za dobro svoje dece, ova odgovornost im ne daje pravo da pribegnu grubom kažnjavanju.

3. Prihvatiti našu moralnu odgovornost da budemo budni i reagujemo na zlostavljanje u porodicama naših crkava i društvenim zajednicama, i da takvo nasilničko ponašanje proglasimo kršenjem adventističkih načela. Ne smemo umanjivati već ozbiljno uzeti svaki nagoveštaj ili izveštaj o zlostavljanju. Vernici koji ostaju ravnodušni i ne reaguju, odobravaju, produžuju i čak podupiru nasilje u porodici.

Ako želimo živeti kao deca svetla, moramo ukloniti tamu u kojoj se u našoj sredini javlja porodično nasilje. Moramo voditi računa jedni o drugima čak i onda kad je lakše ostati po strani.

Ova izjava se temelji na načelima izraženim u ovim biblijskim tekstovima: 2.Mojsijeva 20,12; Matej 7,12; 20,25-28; Marko 9,33-45; Jovan 13,34; Rimljanima 12,10.13; 1. Korinćanima 6,19; Galatima 3,28; Efescima 5,2.3.21-27; 6,1-4; Kološanima 3,12-14; 1. Solunjanima 5,11; 1. Timoteju 5,5-8.

Ovu je izjavu odobrio i prihvatio Administrativni odbor Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve 26. avgusta 1996, a poslana je na razmatranje na godišnjem zasedanju Generalne konferencije u San Jose-u, u Kostariki, održanom od 1. do 10. oktobra 1996. godine.